

Évnyitó gyalogtúra Martonosra – hetedszer

A Természetjáró Egyesület sorrendben hetedik, minden év január másodikán megrendezésre kerülő gyalogtúrájára idén Magyar-kanizsa mellett jöttek túrázók Horgosról, Zentáról, Törökkanizsáról, Adárol, Kiskunhalasról, sőt egy család Antwerpenből is. Még mielőtt olvasóink azt hinnék, hogy valakik a gyalogtúra kedvéért utaztak el a belga nagyvárosból a Tisza-parti városkába (bár az jót tenne a túra népszerűségének, jegyezték meg többen is viccelődve), elmondjuk, hogy az anyuka, **Czérna Ágnes** magyarkanizsai, és az újévi ünnepek alatti itthon tartózkodást használta ki a család egy kis túrázásra. Ágnes két éves kislánya, **Robberch Bálint** így a túra legfiatalabb résztvevője lett, de ha már itt tartunk, mondjuk el azt is, hogy a legidősebb az egyesület aktív tagja, a 68 éves magyarkanizsai **Koncz Sándor** volt.

– A kutyák számát tekintve mindenképpen rekordot döntöttünk. Eddig is jöttek velünk kutyusok a túrákra, de hat házi kedvencet még sohasem hoztak magukkal a résztvevők. A túrázók számára sem lehet panaszom, hiszen majdnem hetvenen összejöttünk. Az sem mellékes, hogy sokan voltak olyanok is, akik eddig nem jártak a túráinkra – mondta a túra után **Huszta Erzsébet**, a Természetjáró Egyesület elnöke.

– Gyönyörű túraidőnk volt. Induláskor ugyan még harapott a levegő, nagyjából mínusz 5 fok lehetett, de a verőfényes napsütésben nagyon jól esett a gyaloglás mindenkinek, a kutyusok pedig kimondottan élvezték a nagy szabadságot. Kiváló volt a hangulat, az úton végig kellemes beszélgetés folyt a túrázók között. Mint mindig, most is a cserépgyártól indultunk, majd végimentünk a Tiszavirág sétaösvényen, aztán az út mellett folytattuk a martonosi töltésig, azon végigsétálva a Ponty Sporthorgász Egyesületnek a falu központjában lévő otthonáig mentünk, ami megközelítőleg 7-8 kilométer gyaloglást jelentett egy irányba. Ahogyan tavaly, idén is az ottani horgászok biztosították számunkra a meleg helyiséget a megpihenésre és az evésre. Az idei menü a régóta áhított, fenségesre sikeredett zsíros lepény volt lila és édes hagymával, forralt borral és forró teával, amit egyesületünk tagja, **Danyi Zsuzsanna** készített el számunkra, de a túrázók közül többen hoztak magukkal pogácsát és kekszet is. Amíg ott voltunk, végig velünk volt a horgászok elnöke, **Guti János**, és **Horváth Gergely**, Martonos helyi közösségének tanácselnöke is, akikkel kellemes beszélgetést folytattunk.

Az elnökszönyv köszönet mondott a túra minden résztvevőjének, amiért ilyen szép számban eljöttek erre a hagyományos megmozdulásra. Külön köszönettel illette a törökkanizsai **Pópi Egont**, aki öt diákjával Törökkanizsáról átgyalogolva csatlakozott a csapathoz, ami gyakorlatilag azt jelenti, míg a legtöbben 15-16, addig ők hatan oda-vissza nagyjából 27 kilométert tettek meg. Megemlítette az adai **Posztós Zsoltot** is, aki lázas betegen is bevállalta a megmérettetést.

Martonosról hazafelé a túrázók egy része nagyjából ugyanazt az útvonalat választotta, mint arrafelé, néhányan a réten keresztül vezető rövidebb út mellett döntöttek, de úgy 15 óra tájékán, szétszórta, kisebb csoportokban, valamennyien visszaérkeztek Magyar-kanizsára. A fáradtság jelei egyáltalán nem látszottak rajtuk, pedig nem könnyű egy ilyen túrát jóformán az újévvárás másnapján teljesíteni, de ahogyan az egyesületi elnök is mondta, a fáradtság mulandó, viszont az élményt, amit egy ilyen túra nyújtani tud, sohasem felejt el az ember.

Bödő Sándor